

R E G É L Ő.

PESTEN vasárnap martius 9^{kén} 1834.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csőtörtőkön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Képek nélkül egy ezüst forinttal olcsóbb. Buda-pestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóírásnak egyes száma 24 kr; egyes kép 12 kr. p. p.

ELŐFIZETŐ SZÉPNEM.

Buda Erzsébet, Heblingné assz.
Izsák Theresia, Tisza-Ujhelyi Istvánné.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLLÉS.

L o r d H o w t h. *(Folytatás.)*

Lord Howth Dublinba ment; ott ismét belé keveredett a' politica és gyönyörűség örvényébe; újra üzetteték lady Loch-Erin, annak leánya 's husz olly féle czápaktól. Két hét óta mindennapos lett előtte a' foglalatosságok 's mulatóságok szédítő változata, mellyek minket, ha fővárosba jutunk, ön magunktól is elszoktak vonni, — 's végre üres időt is nyert korábbi történeteire emlékezhetni. Midőn ezt tenné, egy más napon azon gondolat ötlött eszébe, valljon mi történt az ő patkányával, valljon etették, oltamazták-e őt, a' mint megparancsolta, 's a' következő napon már kivánta is volna szegény kis jószágot látni.

Ezen ohajtásnak mintegy következésében még azon éjjel, minekutána inasát nyugalomra bocsátotta, egy ernyő (Schirm) lába mellől gyenge örömkialtással futott elő egy patkány. Lord Howth a' lábán függő arany fonál nélkül is a' magáéra ismert volna. Az örvendezés érzelmét azonban, mellyel a' kis hű teremtményt fogadta, 's hizelkedő nyájaszkodásait viszonzta, sokkal feljebb haladta a' lordnak csudálkozása, hogy az állatocska ezen helyre is megjelent. A' dolog megfoghatlan lett; mert a' patkánynak legalább 40 mértföldet kellett megjárni, 's azon kívül Dublinnak legnépeseb utszájain keresztül vágni. Így tehát az ut feltalálása és urának nyomai követésében éppen olly képesnek, éles eszűnek, 's ügyesnek kellett neki lenni, mint akármelly

a' történetben említett kutyának; 's mivel az arany fonál minden kétségen kívül helyeztette ugyanazonságát, a' lord egészen elmerült ezen alsóbb rendű állatnem váratlan eszesége csudálásában.

Lord Howth azonban egészen más volt Dublinban, mint Roskerry-ben; 's minthogy már a' nélkül is kellemetlenül érintetett ismerőseinek csipkedő beszédjeik által lady Loch-Erin Olivia állhatatos cselvetései miatt, a' lord feltette magában, hogy egy patkány éles esze 's vonzódásának ezen második bizonyosságát elhallgassa, nehogy magát újabb nevetség tárgyává tegye.

Mivel a' patkány gondosan otthon maradt, 's ha látogatók jöttek, hátra vonta magát, a' lord egy ideig megőrizhette titkát; de midőn egykor Roskerryben volt némelly barátjai véletlenül látogatók-meg, ezek ama pillanatban észre vették a' lordnak rendkívüli barátját, midőn az valamely könyvállás megé suhant. Azonnal tehát közelebbi felvilágosítást kértek, kérdezősködtek, feleletre kényszeríték a' lordot, 's midőn észre vették ez általi zavarodását, gyönyörködve folytatók ebbeli tréfás viseletöket.

A' lordnak ingerlékeny természete lehetetlenné tette, hogy ő mindenkor vigyázzon magára, 's egy elmés fejű ismerőse ez uttal észre vevén, miként lehetne gyenge oldalához félni, nem késett rája elme szikrájít gyakorolni.

E' szerint kevés idő mulva új szokássá vették-fel minden elmés fitogatók, hogy Howth-ot 's patkányát evésök felett, vagy olvasó órájikkban meglepjék, 's többszer egyszerűen kellett hallania ezen susogásokat: „Tasso és házi barátja“; mig végre a' lordnak temperamentumi gyengesége legfőbb próba kövére feszült, 's már késznek érzette magát a' tréfaüzőnek végképpen erőszakos lecsillapítására. Noha pedig rá tanította kis csudálóját, hogy, midőn társaság jött, távozzék a' szem elől, még is azonban, ha nagy ebédet adott, ritkán mult ez a' nélkül, hogy valamely együgyű személy, vagy az övénel alacsonyabb vérből született idegen, ki őt elmélkedése céljává akarta kitenni, ne kérdezte volna, valljon nem lenne-e irántok olly szivességgel, hogy nekik csudálatos patkányát megmutatná. Gyakran kérdezték tőle a' dámák, valljon nem megy-e utána patkánya a' parlamentba vagy a' theatumba — valljon nem képzele-e inkább magának az egész történetet. — Végre

sokkal előbb, hogy sem dublini szokott mulatása végére járna, lord Howth egy öszve-esküvés neme által, mely csupán tréfából nyugodalma's jó kedve ellen szövetett, szinte örülségre kényszerítették; mert ha bálókra's assembléek-ra (társaságos gyülekezet) ment, hogy otthon maradá-sa miatt minden észrevételeket elkerüljön, lady Oliviatól üldöztetett, 's alattomosan a' lady pártosai szüntelen sze-rencsét kívántak neki szembetűnt viszonyos vonzódásuk miatt. Ha pedig, hogy ezeket kikerülje, otthon maradt, elmés észrevételek 's látogatóktól ostromoltatott, kik azon-nal tudakozták, ha valljon ő vagy patkánya volna-e beteg.

Végre mind ezekbe úgy bele unt, hogy dühének meg-zabolázására (mert e' tréfák már teljes dühödésbe hozák őt) erősen eltökélené, hogy mind lady Olivióval, mind a' pat-kánynyal felhagyjon, 's hirtelen elhagyja az országot.

Miután tehát minden ügyeit olly czéllal rendbe szedte, hogy legalább egy esztendőre a' száraz földre utazzék, heve-nyében néhány valódi barátjainál bucsú-látogatásokat vég-zett, 's éppen készült ama csajkára menni, mellyen a' dub-lini posta hajót utól érhetné, mivel ezen leghamarabb érhetne Angliába, midőn leg gondatlanabb 's legszelesebb ismerősei-nek jó forma serege jelen-meg, hogy a' mint mondák, el-utazását láthassák.

Lord Howth utóljára (a' mint vélte) simogatta, vere-gette 's nézte-meg szegény patkányát; mert nem volt hibető, hogy távulléte alatt ezen teremtmény zsoldosoknak kényökre hagyatván sokáig életben maradna: annyival kevesebbé hi-bette, hogy az állat majd Roskerrybe fog vissza utazni, hol gazdáját többé nem találja.

Nem mondható - el a' lord ezen egyszerű szókat: „Ma-radj jó szerencsével szegény kis állat“ mozdulatlan és szo-morúnak látszó patkánya felé a' nélkül, hogy valamely belső fájdalmat nem érzett volna; a' bánat és ön megvetés-sel egybe kötött annak tudomása, hogy valóban ezen gyá-moltalan teremtményt így elhagyhatja, bosszankodását nevelé, midőn az érzelmein's emberiségén csufolódo személyeket ma-gához jönni látta.

Éppen akkor mondá-ki rövid bucsúvételét, midőn neki a' henye társaságot bejelentették. Felettébb bosszankodva sietett, hogy velek a' lépcsőn találkozzék azon ürügy (Vor-wand) alatt, mintha veszteni való ideje nem volna; 's a'

helyett, hogy őket a' házba hívná, elég gondatlanul arra kérte, hogy kísérenék-el őt a' hajóig.

Ut közben a' hasztalan fecsegés egyéb czikkelyeibe lady Olivíát és a' patkányt illető két egymáshoz hasonló üldözéseiket is beszótték. Jól tudta lord Howth, hogy a' nemes vérű férjfi, kinek a' gunyt eltűrni és hideg vérrel viszonozni nem lehet, ugyan olly megvetés tárgya lesz, mint az ellenség tüze elől megfutamodott katona: szinte úgy jól tudta, hogy ha a' jelenvaló tréfák miatt felgerjedt érzékenysége czivakodást és párviadalt támasztana, ő az egész világtól kinevetetnék. Magában rágta tehát neheztelését, míg az alatt reá 's két szerelmes üldözőjire neveltséges helyzetetések költettek, 's az inkább csipős és szurós, mintsem jeles elméskedés szüntelen feje körül villogott.

Nagyon tetszett követőjinek, midőn azoknak egyike a' lordot valóban megakará ijeszteni eszébe hozván neki az említett nemzetségi jövendölést; de a' lord stoicai hidegvérűséggel hallgatott, nem is hagyá magát megzavartatni, míg a' parthoz nem ért. Midőn itt a' hajóra várakoznék, egyszer csak meglátja patkányát, melly pihegve, porosan és szinte formájából kivett testét már alig hurczolta feléje. Az állat tehát urának nyomain egész a' Phönix-ligettől fogva sietett utána.

Ezen érzékenyítő pillanatra nem tartoztathatta magát a' lord, 's kitört természeti érzelméből e' felkiáltás: „Jaj, szegény kis állatom, mit csináljak veled?“ Most már szakadatlan volt kísézőjinek nevetése, 's ismétlett kifakadásokkal annyira ostromlák ő uraságát, hogy végre haragos felhevülése közt beugrék a' hajóba, 's parancsolólag kiálta a' hajósoknak, hogy induljanak.

Nem engedé szemérme a' közelebbi pillantatban a' hajót vissza indíttatni, de még is, midőn a' szenvedély vihara lecsendesült 's a' partra vissza tekintett, hol kedvenczét elhagyá, gonosz tettről vádolta magát; az evezőknek minden csapásai után búsongóbbak és türhetlenebbek levének érzelmei.

Valóban soha se viseltetünk mások iránt olly ellenséges indulattal, mint midőn magunknak ellenségei vagyunk; azért a' legfeketébb szeszélyben (Laune) levő lord Howth is feltevé magában, hogy mint utazó társ legnagyobb mértékű kellemetlenséggel fogja magát a' többi utasok iránt

viselni. Ezen állapotja azonban el nem rettenté vig ismerőseinek egyikét, ki szerencsétlenségére ugyan azon postahajón kívánt átutazni, attól, hogy őt más sajkán kövesse, 's ugy a' lord mellé juthasson.

Illy társaságban tartott a' lord setét szeszélye utazásának egész huszon négy óráji alatt: ezen rövid idő-köz mulva hősünk a' holphendi fogadóban egyéb utasokkal egy jól megrakott asztalhoz üle.

Asztal után egy más kis hajót láttak jönni, melly a' posta hajóval majd ugyan azon időben indult-meg, 's éppen a' kikötőbe ereszkedett, midőn a' lord ismerős kinzója így szóllamlék-meg:

„Mibe fogad Howth, hogy e' hajócskán vagy lady Olivia, vagy uraságod patkánya is átjött? mindenre rá állok, akár mi tetszik “

„Életemet teszem-fel, Sir, a' magáéra, hogy egyik se történik!“ felel boszúsán a' lord éppen azon pillanatban, midőn ő egy a' földről felvett ostriga-tekenőt vizsgálgatna. Ezen pillanatban egy patkány dugta-ki fejét a' szoba deszkázata egyik üregéből; a' lord megboszonkodván e' nevetéséges öszve találkozáson dühös erővel veté-el kezéből a' csigatekenőt, 's ez éppen a' félre ugrani akaró állatocskát érvén mindjárt agyon is ütötte. *(Folytatás következik.)*

É L E T - T Ö R T É N E T.

Carrier János.

Ezen híres jacobinus, ki a' franczia rendbomlásban (revolutio) kegyetlensége által olly igen nevezetessé tette magát, Yolaiban született egy faluban Aurillac vidékén 1756. Ezen szörnyeteg 1792-től kezdve követje levén a' nemzeti conventnek a' király halálára szavazott, 's ő eszközlé az Orleans herczeg befogatását. Carrier hozá javaslatba a' borzalmas revolutio-tribunal felállítását, 's ezen időtől fogva tettei mindenhol a' kegyetlenség 's embergyülölség bélyegét viselék. Ezen pórlélek azon bal hiedelemben élt vala, hogy franczia ország népsége egy respublikára nézve harmadával sok, 's ennél fogva célja oda vala irányozva: hogy ezen többség valamikép kiirtassék. — Carrier a' convent által Nantesbe küldetett mint képviselő, hogy a' Vendéében kitört habozást 's zürzavaroakat lecsillapítsa; ő a' mindennapi ki-

végzéseket lassúknak találá, 's ezen okoknál fogva minden elítélés nélkül mintegy 15,000 lelket küldé ártatlanul a' más világra az által, hogy őket százanként hajóra vitette, 's ezeknek fenekeit éjjel felrántatá; másokat ismét a' város környéki kőbányákban tömegekben lövete-agyon, másokat végre párosan, az az: férjfiakat 's fehér személyeket meztelen köttete össze (a' republicai házasság), 's így szállittatá őket a' viz fenekére. Ezen szörnyitő kivégzés avagy embergyilkosság által úgy annyira megromlott a' levegő 's a' viz, hogy végre az ivást a' Loire-ból (folyó viz) meg kelle tiltani. Midőn végre Robespierre czinkos társival megbukott, a' nantesi hohérok is a' revolutio-törvényszék elébe idéztettek, 's Carrier a' világ örömére 1794-ben guillotine által végeztetett-ki.

Novák Dániel.

J E L E S M O N D Á S.

Csalatott boldogság.

Keressük a' boldogságot

Földi öröm nyomain;

'S midőn szivünk égi hágott

A' reménynek szárnyaip,

Midőn édes ideálunk

Átöelve képzeljük,

A' vélt czélnál csalva állunk,

'S csak árnyékját öleljük.

Gr. Teleki.

Haza-szeretet. Van valami ki nem mondható, mi a' nemesb embert ellenállhatlan erővel csatolja hazájához, legyen az bár kopár mező, bár berkes lapány, vagy hó-sivatag.

Gr. Széchenyi.

A' titok megszűn az lenni, mihelyt mással közölketik. Nem kellene azt se barátunknak, se bölcsnek, sem eszelenek kibeszélni. A' barát megszűnhet barát lenni; a' bölcs nem mindig az, 's az eszelős nem tud semmit titkolni. A' halgatni tudó nem csak a' rá bizott titkot halgatja-el, hanem még azt is, hogy elhalgatandó titka vagyon. i — — é —

Aphorismák Erdélyből. A' legnehezebb teher jól felvéve könnyen hordozható; a' bölcsesség nem óv-meg a' csapásoktól, hanem mind azokat csak elviselni tanít.

Az eltávozás annyit tesz a' barátságra, mint a' nagy szél a' tűzre nézve: ha gyengén lángol, kioltja; ha pedig nagy lánggal ég, még nagyobbra éleszti azt. ifj. Thoroczkay László.

K Ö L T É S Z E T.

Aggódás.

Mint a' tavasz virágoztam
Éltem boldog reggelén;
A' rózsákat csókolgattam,
'S ah be boldog voltam én!

Vig szellő ha lengedeze
Arra, merre vágytam én,
Egyé váltunk, ő is érte,
'S oda vitt lágú kebelén.

A' szárazon a' lepkékkel,
A' halakkal vizekben,
Levegőben repülőkkal, —
Kedvem tölt mind ezekben.

Ah de hamar lefolyának
Tavaszom szép napjai!
Mint a' szirtről csordogálnak
A' csermelynek habjai;

A' komor, és az öröm - nap
Egyiránt lefolydogál:
'S mi életünk? — Egy üres lap,
Mellyet fergat a' halál.

Zeyk László.

Szerelmem jelképe.

Elhagyá a' csendes folyam
Lakja kéjvirányait,
'S ismeretlen messze földre
Viszi csörge habjait.

A' bájvölgynek emlényei
Vissza csalni akarják;
De a' távul ingerei
Bújára elragadják.

Az időnek kegymosollya
Nem marad hős keblében,
Nincs emléke annyi kinnak
Vize sima tükrében.

De külszine bár hős, még is
Belsejét tűz heviti;
A' nap arany képe ez, melly
Hosszú utját követi.

Igy szívemben a' szerelem;
Bar a' világ elragad,
Tiszta, 's vétlen lángjaival
Vészpartomig megmarad.

Frankenburg.

K Ü L Ö N F É L E.

Szokás hatalma. Midőn Adanson vagy Mungo Park híres angoly utazók, az afrikai helységeken keresztül menének, a' néger gyermekek ijedtségökben iszonyú sikoltással bujtak-el a' fehér bőrű idegenek elől. Ali szerezsen királynak feleségei, kik Mungo Parkot látni kívánták — mert ezen utazó megjegyzése szerint az asszonyok 's leányok Afrikában igen kíváncsiak — addig esenkedtek 's kérték Alit, mig az Angolyt nekik előállítá. Különben nehezen méltatott volna ezen kegyelemre más férjfiú; de a' fehér tengeri szőrnyeteg féltékenységre éppen nem gerjeszté. Csak arra kérte őket, hogy a' legiszonyatosbnak látására legyenek elkészülve, nehogy igen megijedjenek. Még is midőn a' fekete szépek az angoly utazóra tekintének, közülök többen majd elájultak. A' legbátrabbak is, valahányszor Mungo Parkhoz akarának közeledni, hogy jobban megszemlélhessék; legyőzhetlen undorodástól tartóztattak vissza. — Hát ha még kék szemű szőke szépeink valamelyike jutna egy néger királynak judvarába göndörített vagy befont nap-sugárokknak tetsző gazdag arany hajfürtjeivel, a' most lehullott tiszta hónap színével vetekedő homlok nyak 's kebelével, rózsapiros arczczal, az erektől gyengéd késsel árnyékolt alabastrom-karokkal? 's a' t. Egy illy szépet! kit mi minden tartózkodás nél-

kül az első látásra angyalink közé számlálnánk; kiért Siegvartink 's Wertherink minden további fontolás nélkül magokat agyon löni készek lennének; kire végtelen számú n a k n e k versek iratnának: fogadni merek, hogy a' Négerek ezen lilium 's rózsaszin vegyületnek tekinteténél el nem engednék tagadni, 's megesküdnének rá, hogy szegényt elevenen megnyúzták. Hdgr.

Szépség—Rútság. Cicerónak orrán nagy szömörce volt, 's helytelenek lábai; a' nagy Condé igen rút; Sappho sáppadt színű; Kleopatra veres hajú, 's a' híres Pelisson szinte olly rút volt mint Roquelaure. — Még se bánná senki is, ha ki őt hízelve e' fentebbi személyekhez hasonlónak mondaná. — Egyébként is a' rút, ha egyszer megtetszett, az után tovább is tetszik. Ha ki őt szereti, fogja folyvást szeretni, mivel szerelme semmi mulandón nem alapul. Egy illy szerelem már, nem lehet hűtelen, sem untató. A' rútság tehát nem szerencsétlenség; ha mindjárt csak ezen egyetlen oknál fogva is, — mivel a' szépség ritkán valódi, 's még ritkábban állandó szerencse!
illés.

Mulattató. 1) „Ne búsuljon jó öreg — mond egy fiatal ficzkó valamely szerencsétlen öregnek — lesz egy más jobb élet, hol nem küzdünk már bajokkal“ — „Hej! fiam — sohajt az öreg — már én azt nem érem-meg; mert ma holnap meghalok.

Ináncsi Pap András.

2) „Halkabban lépdegélj fiam — így dörmöge minap a' hidon átmenő pór — megfizettünk, 's hogy pénzünkért olcsón vehessünk menetet, úgy irányozd, hogy jó darabig tartson.“

Nagy József.

Csere-rejtvény.

(Hat betű.)

5. 6. 3. Éltünk után rideg hazánk
Hol nem mosolyg napfény reánk.
2. 3. Mig más alszik, vak éjfélen
Ébren vigyáz hön, hidegen.
1. 2. Kemény tömeg; sok honfija
Tiporja Pest utszájiba'.
5. 4. 3. Forró nyárban hűtő ital,
Kedves, ha pezsg gyöngy hó-habbal.
1. 2. 3. 4. 5. Pest megyében mező város —
'S honi folyam — ritkán káros.
1. 2. 3. 4. 5. 6. Hazánk fija. — Dicséretes!
Ázsiában Magyarat keres.

illés 1.

Előbbi rejtvény: 1) Tóbias. 2) Absolon.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiarcz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.